

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 53. Antiquæ Legis Abolitio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Sæculum II.
A. C. 166.

quæ incidunt, temere loqueris. Si autem moram pati vis, demonstratum tibi faciam, nos non decipi, sed ex legibus rationis, & prudentiæ, nos in confessione Christi perdurare, quantumcunque hæc confessio coram hominibus probrosa sit, & quamquam omnes vires exerat Tyrannorum crudelitas, ut ad hanc fidem negandam compellat. Convincam te, nos non fabulis aures dedisse, sed Doctrinæ solidæ, & a Spiritu Dei dictatæ. Hic audientium aliqui rursus risum extollere, & indecore clamare; & Justinus surrexit abiturus; at Tryphon correpto ejus pallio, aiebat; Non dimittam te, nisi prius promisso te exsolveris. Ergo, inquit Justinus, amicos tuos silere jube, & modestiam doce. Tunc pars colloquentium separata est, duobus abeuntibus, & ridentibus, quod isti rem serio agerent. Justinus autem, & Tryphon cum duobus aliis sedilia lapidea, ad utrumque stadii latus commode posita, occuparunt; & postquam nonnulla de Bello Judaico fuissent locuti, Justinus cœptam sermonis telam pertexuit in hunc modum:

§. LIII.

Abolitio Legis antiquæ.

p. 227.

Estne aliud præterea quod nobis obicias, quam quod Legem non servemus

mus, & Sabbata, & non circumcidamur! Sæculum II.
A. C. 166.
 vel num ad vos etiam vitæ, morumque
 nostrorum diffamatio pervenit? num cum
 Gentilibus vos Judæi creditis, nos carne
 humana pasci, & a mensa surgentes, fa-
 cibis extinctis, nefandæ Veneri indulge-
 re? aut solum in eo damnatis, quod Do-
 ctrinam, quam vos falsam putatis, am-
 plexi simus! hoc solum est, inquit Try-
 phon, quod valde miramur; nam quæ in
 plebe de vobis narrantur, fidem exce-
 dunt, & naturæ repugnant; econtra scio,
 vestri Evangelii præcepta esse adeo ma-
 gna, & mirabilia, ut homini observatu
 impossibilia credam. Cupidine hæc scien-
 di incensus, legi vestra præcepta. Hoc
 autem est, quod capere non possumus,
 quod vos, qui pietate super alios excel-
 lere ambitis, vitam ducatis a ritibus Gen-
 tilium nihil abhorrentem; non enim ob-
 servatis Festa, nec Sabbata, nec circum-
 cisionem, & spem vestram transfertis in
 hominem crucifixum; mercedem a Deo
 speratis, cujus mandata calcatis. Non
 legisti unquam in Lege? qui non fuerit Gen. 17. 14.
 circumciscus die octava, peribit de popu-
 lo suo.

Ad hæc Justinus: *Nec erit, nec un-
 quam fuit alius Deus, quam qui creavit
 universum. Non credimus nos habere al-
 lum Deum, quam vestrum, illum ipsum,
 qui Patres vestros de Ægypto eduxit. In
 hunc*

Sæculum II, *hunc Deum speramus, sicut vos, Deum A-*
A. C. 166. brabam, Isaac, & Jacob; at non per Moy-
sen, aut per Legem speramus, sic enim es-
semus Judæi, sicut vos. Ex Scriptura
didici, dandam esse Legem ultimam, &
foedus divinæ Auctoritatis, omnibus ad
Dei hæreditatem aspirantibus servandum.
Lex illa, in monte Horeb data, invetera-
vit, eratque vobis solis lata, hæc autem
nova omnibus hominibus lata est. Chri-
stus datus est nobis in Legem æternam,
postquam non datur alia. Tunc citat I-
saia, & Jeremiæ testimonia; Deum mis-
surum esse Legem, qua omnes Gentes
illuminarentur, & initurum cum populo
suo novum foedus, distinctum ab illo,
quod cum Patribus eorum in exitu ex
Ægypto pepigerat. Cum igitur testes si-
mus, subjungit, quod homines in hoc tem-
pore idolis, & vitiis renuntient, ut ad
Deum accedant; quod in confessione pie-
tatis, & veritatis mortem sustineant;
hinc omnes ex operibus judicent, datam
esse nostris diebus Legem novam, funda-
tum novum foedus, & expectationem eo-
rum, qui ex omnibus Gentibus bona, &
salutem a Deo sibi obventuram sperabant,
esse adimpletam. Ulterius monstrat; ve-
rum Israelem, esse Spiritualem, circum-
cisionem, Sabbati, & azymorum obser-
vantiam, omnia spiritualiter esse intelli-
genda de morum correctione; veram-
que

que purificationem esse illam, qua anima ^{Saeculum II.} purgatur per Jesu Christi sanguinem. ^{A. C. 166.}
 Desuper celeberrimum Isaiaë textum re-
 fert, ubi de Salvatoris passione, & Re-^{Is. 52. 10.}
 demptione nostra sole meridiano clarius ^{ad. 54. 6.}
 vaticinatus est.

Deinde probat; circumcisionem non
 esse necessariam, ab exemplo Sanctorum ^{p. 236.}
 non circumcisorum Abel, Enoch, Noe,
 Melchisedech; & exinde deducit, cir-
 cumcisionem non esse opus justitiæ, sed
 tantum signum, quo Judæi ab aliis popu-
 lis fuissent distincti. Primum post Idol-
 olatriam aurei vituli Deum sacrificia ^{p. 237.}
 præcepisse Judæis, ut ab adoratione Idol-
 olorum averterentur, abstinentiam autem
 a certis carnibus, ut etiam edentes, &
 bibentes Legem suam ante oculos habe-
 rent. A Prophetis expresse declarari; ^{Ezech. 20. 25.}
 hæc præcepta caeremonialia non fuisse ^{Amos 5. 18.}
 Judæis data, tanquam seipsis bona, nec ^{25.}
 Deum ipsorum sacrificiis indiguiffe. ^{Psal. 49.}

Tryphoni dein interroganti, an illi,
 qui secundum Legem Moysis vixerunt,
 quales sunt Job, Enoch, & Noe in resur-
 rectione mortuorum salvandi sint? re-
 spondet Justinus affirmando, quia Lex
 Moysis præter ea, quæ speciatim propter
 duritiem populi mandantur, etiam illa
 præcepta, quæ sunt naturaliter bona, u-
 niversalia, & æterna continet. At Try-
 phon: *Num autem, qui hodie dum præ-*
cepta

Sæculum II.
A. C. 166.

cepta legalia servarent, & Iesum Christum agnoscerent, salvarentur? Prius quærendum nobis est, inquit Justinus; num hodieum possibile sit omnia legalia servare; Tryphone autem fatente Pascha immolari, aut alia sacrificia non posse; Ergo fatere, subjicit Justinus: saltem aliqua esse impossibilia, & agnosce hominem observando præcepta æterna salvari posse. At Tryphon: Sabbatum, circumcisio, purificationes observari possunt; si quis ergo in vestrum Christum credens, etiam hæc servare velit, quamvis non putaret necessaria, quæro, an salvetur? Meo quidem iudicio, salvabitur, inquit S. Justinus, dummodo non Gentiles ad Iesum Christum conversos ad eadem observanda cogat, sicut tu initio contendebas. Cur autem addidisti, ait Tryphon: tuo quidem iudicio, nisi quod alii aliter sentiant? Tum Justinus: Aliqui putant cum talibus Christianis legalia servantibus non esse communicandum, ego vero alterius sum opinionis; si enim ea, quæ possunt, de Lege Moysis ad duritiam cordis eorum præcepta ex fragilitate servare velint, simulque in Iesum Christum credant, etiam præcepta æterna observent, cum aliis Christianis communicare non recusent, & ad eadem observanda non obligent, tanquam fratres, & viscera nostra recipiendi sunt; at si Fi-
deles

deles ex Gentibus conversos ad observan- Sæculum II.
A. C. 166.
dam Legem Moysis velint compellere, &
ni faciant, nolint cum ipsis communicare,
tales non recipio. Credo quidem eos, qui-
bus Legem servare unacum confessione JE-
su Christi persuaderi posset, salvandos;
eos vero, qui postquam Christum agnove-
runt, & confessi sunt, ad observantiam
legalium ex quacunque de causa transiis-
sent, & deinde ipsum esse Christum negas-
sent, nisi ante mortem penitentiam ege-
rint, non salvandos credo; eos quoque, qui
de genere Abraham sunt, & secundum
Legem vivunt, nisi ante mortem cre-
dant in Christum, non esse salvandos
certum est, illos vero omnium minime,
qui in Synagogis suis Christo anathema
dicunt.

Ita Judæis exprobrat, quod publice
in Christianos maledicta pronuntiarent,
& adjungit: Per æquitatem Principum,
qui hodie rerum potiuntur, vobis non li-
cet, Christianos manibus vestris jugula-
re; at quoties impune licuit, fecistis.
Postquam Justum crucifixistis, & vidi-
stis, quod juxta Prophetarum vaticinia
in cælum ascenderit, quosdam ex vobis
delectos Jerosolyma emisistis, qui, Sectam
impiam, cujus Auctor esset Jesus Gali-
læus, apparuisse in omnem terram spar-
gerent, & horrenda crimina, quorum nos
hodie, qui nos non noverunt, reos pu-
tant,

p. 234.

p. 335.

Sæculum II.
A. C. 166.

Buxtorff.
Synag. c. 5.
& II.

tant, in Christianos cōminiscerentur.
Etiam nostro sæculo sicut tunc Judæi in
suis orationibus publicis, & privatis in
Jesum Christum, & Christianos impre-
cationes evomunt.

§. LIV.

Doctrinæ Christianæ argumenta.

p. 316.

Dan. 7.

p. 267.

Pf. 23. 45. 98.

Tum S. Justinus Doctrinæ Christianæ
veritatem probat duplicem Messia
adventum distinguens: *In primo adven-
tu*, ait: *apparuit mortalis, sine gloria, &
ornatu, & putabatur esse opifex, ara-
tra, & juga fabricans.* Has operis spe-
cies ponit S. Justinus, quod ex recenti
traditione didicisse poterat. *In secundo
adventu Messias apparebit gloriosus, nu-
bibus insidens juxta Prophetiam Danielis.*
Hæc iterum probat ex Psalmo centesimo
nono, qui de Ezechia intelligi non po-
test, sicut Judæi volebant, cum nunquam
Sacerdos fuerit; & ex Psalmo septuage-
simo primo, qui Salomoni non convenit,
qui non regnavit usque ad extremum
terræ, & in Idololatriam lapsus est,
quod crimen nequidem in Gentiles per
Jesum Christum conversos cadit. Pro-
bat, Christum non esse purum hominem,
qualem Judæi expectabant, sed cum an-
te omnia Sæcula esset Deus, in tempore
factum fuisse hominem. Christi divini-
tatem,